ER STAAT EEN BOOMPJE IN DE WEG

Advocaten en rechtbanken vullen hun dagen met burenruzies. Vaak gaat het dan over hinder van bomen of hagen. Maar wat mag er nu eigenlijk en wat niet?

VELDWETBOEK
Sarah Seyen,
consulent Dienstbetoon Boerenbond en Landelijke Gilden

De eigenaar van het bos dat grenst aan jouw perceel is lange tijd niet meer in zijn bos geweest. Inmiddels kan jij vanwege de overhangende takken niet meer met je tractor langs de rand van je perceel rijden zonder een spiegel te verliezen. Je beslist om de bomen te snoeien zodat je er weer langs kunt. Maar mag dat wel? De regels hieromtrent staan beschreven in het Veldwetboek.

Afstand tot de perceelgrens

Om hinder op aangrenzende percelen te voorkomen, moet je bij het planten van een haag of bomen bepaalde plantafstanden in acht nemen. Een levende niet-gemene haag moet ten minste 0,5 meter van de scheidingslijn staan, tenzij ze bestaat uit hoogstambomen of tenzij het plaatselijk reglement het anders bepaalt. Ook laagstambomen (heesters, struiken en dwergconiferen met een normale hoogte tussen 1 en 3 meter) mag je aanplanten op 0,5 meter van de scheidingslijn. Een dode haag mag je op de uiterste grens van het perceel plaatsen, aangezien ze beschouwd wordt als een afsluiting. Hoogstammige bomen mag je slechts aanplanten op 2 meter van de scheidingslijn, tenzij een provinciale of gemeentelijke verordening het anders bepaalt.

Overtredingen

Wanneer beplantingen uitgevoerd worden op een kortere dan de wettelijk voorgeschreven afstand, kan de 'nabuur' de rooiing eisen – als de aanplanting tenminste niet meer dan dertig jaar eerder plaatshad, want dan is ze verjaard en kan je geen rooiing meer eisen. Je mag de rooiing niet op eigen initiatief uitvoeren. Doe je dat wel, dan ben je strafbaar.
Als je rooiing eist van een boom of haag, moet je een vordering indienen bij de vrederechter. Alleen de nabuur kan die procedure starten. De nabuur is de eigenaar of de vruchtgebruiker van het aangrenzend perceel. Omdat de pachter niet beschouwd wordt als nabuur, kan hij deze procedure dus niet starten. De pachter heeft wel een andere mogelijkheid, omdat de verpachter hem het rustig genot van het gepachte goed moet verzekeren en hem moet vrijwaren van rechtsstoornis. Wanneer een derde dus een inbreuk pleegt op het rustig genot van de pachter, moet de verpachter hiertegen optreden wanneer de pachter hierom verzoekt.

Takken en wortels

Ook al werd de beplanting aangeplant op de juiste afstand van de perceelgrens, kan er toch nog hinder ontstaan door overhangende takken of doorschietende wortels. Ook in dit geval geldt dat je niet zelf de takken mag afsnijden, ook niet wanneer ze je extreem hinderen. Je kunt alleen aan de eigenaar van de bomen of de haag vragen om dit te doen. Gaat de eigenaar daar niet mee akkoord, ben je genoodzaakt om de vrederechter in te schakelen. Ook hier geldt dat je als pachter niet het initiatief tot een gerechtelijke procedure kunt nemen. Hiervoor moet je als pachter de verpachter aanspreken. Het recht om takken te doen afsnijden verjaart niet, in tegenstelling tot het recht om een aanplanting te doen rooien.
Doorschietende wortels mag je wel zelf weghakken. Dat mag gebeuren door de eigenaar-nabuur, de vruchtgebruiker, maar ook de huurder. Wanneer er dus wortels van bomen doorschieten in het perceel dat jij in gebruik hebt, mag je die als pachter verwijderen.

En wat met bossen?

Wanneer een perceel ligt in of grenst aan agrarisch gebied, geldt er een speciale regeling voor het aanplanten van bossen. Voor een bosaanplanting in agrarisch gebied is een vergunning nodig. Bovendien moet deze aanplanting op minstens 6 meter van de scheidingslijn gebeuren. Bij overtreding kan de rechtbank de rooiing bevelen, op vordering van het college van burgemeester en schepenen of van iedere belanghebbende. In dit geval kan je dus als pachter ook zelf het initiatief nemen.

Beter een goede buur dan een verre vriend

Discussies rond dit thema liggen vaak gevoelig, maar probeer toch altijd eerst te praten en onderling overeen te komen. Wacht zeker niet tot de frustraties te groot zijn. Lukt het niet om tot een overeenkomst te komen? Ga dan zeker eens langs op de zitdag bij je dienstbetoonconsulent. Hij of zij kan je helpen om je vraag aan de eigenaar van het aangrenzend perceel beter te formuleren of meer kracht bij te zetten. De stap naar de rechtbank is altijd de laatste optie. We proberen samen met jou te voorkomen dat deze stap gezet moet worden, want het spreekwoord zegt: "Procedeer je om een koe, je legt er een paard aan toe." ■

copyright Boerenbond